

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียน
สะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

The Development of Thai Learning Activities to Improve Writing
Spelling Ability for Prathomsuksa 3 Students

ณปภัช สถิตยานุรักษ์ Napaphat Sathityanurak^๑
กรัณย์พล วิวรรณมงคล Karanphon Wiwanthamongkon^๒
ราตรี แจ่มนิยม Ratri Chaemniyom^๓

Received: October 30, 2019

Revised: November 02, 2019

Accepted: December 20, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก่อนใช้และหลังการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยมีตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ โรงเรียนวัดเขาน้อย อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต ๑ จำนวน ๒๖ คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลาก ยกชั้นเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เป็นข้อสอบฉบับเดียวกันแบบปรนัย ๔ ตัวเลือก จำนวน ๓๐ ข้อ ข้อสอบมีค่าความเชื่อมั่น ๑.๐๐ ค่าความยากง่ายระหว่าง ๐.๐๐-๐.๓๙ และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง ๐.๔๓ - ๐.๗๑ และมีค่าด้านความเชื่อมั่น ๐.๙๖ ตามลำดับ และมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ แบบ Dependent ผลการวิจัย พบว่า ๑) ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ๕ ขั้นตอน ดังนี้ (๑) นำเข้าบทเรียนก่อนเริ่ม (๒) อ่านเพิ่มเติมปัญหา (๓) ทรรศนะแข่งเขียนคำ (๔) นำความรู้ไปใช้ (๕) คำใหม่คัดตัวบรรจง โดยนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องปรับพื้นฐานอ่านเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ ๘๑.๔๗/๘๑.๙๒ ๒) ความสามารถด้านการ

^๑สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
puri.48@hotmail.com

^๒มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

^๓มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

เขียนสะกดคำรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย, ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ

Abstract

The purposes of this research were to develop and to find the efficiency of a Thai learning activities model in order to improve writing spelling ability of Prathomsuksa 3 students and to compare the spelling ability of Thai language courses of Prathomsuksa 3 students before and after using this model. This research used research methodology of Research and development (R&D) procedures exam before and after study. The sample consisted of 26 Prathomsuksa 3 students of Wat Khao Noi School, Muang District, Kanchanaburi Province, under Kanchanaburi Primary Education Service Area Office 1, in the 1st semester of academic year 2018. The sample was selected by simple random sampling by drawing lots. The research tools were plans for learning Thai language activities to promote spelling ability, pre-test and post-test in the same exam, multiple choice (4 choices) of 30 items. The test had the reliability level of 1.00. The statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation. Data analysis was used to find efficiency E_1/E_2 which was equal to 80/80 and dependent t-test. The results revealed that: 1) The efficiency of this Thai learning activities model to improve writing spelling ability for Prathomsuksa 3 Students, and 5 Step learning activities as follows Step (1) To bring into the chapter Step (2) To read for improving skill Step (3) To write with enjoyable. Step (4) To Apply acknowledge Step (5) To correct handwriting To bring for the learning activity about the basic adjustment of spelling word E_1/E_2 was effective at 81.47 / 81.92. 2) As for spelling ability in Thai language courses of Prathomsuksa 3 students, the mean score after studying was significantly higher than before learning at 0.05.

Keywords : the develop of thai learning activities, to improve writing spelling ability

บทนำ

การเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของมนุษย์ เป็นเครื่องมือช่วยบันทึกช่วยจำ เป็นรากฐานที่สำคัญในการเรียนวิชาต่างๆ ใช้เป็นหลักฐานในการอ้างอิงหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญเป็นการถ่ายทอดความคิดความรู้สึก และความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ สิ่งที่สำคัญที่สุดในการเขียน คือ เขียนอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธีในภาษาไทย ผู้เขียนจะต้องเขียนให้ผู้อ่าน อ่านได้ถูกต้อง สื่อความหมายเข้าใจได้ตรงกันชัดเจน ถ้าเขียนสะกดคำผิด ความหมายก็จะแปรเปลี่ยนไปหรืออาจจะไม่มีความหมาย การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนั้น ย่อมแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของผู้เขียน ถ้าผู้เขียนมีความถูกต้องชัดเจนในการเขียนสะกดคำจะช่วยให้สื่อความหมายได้ดีและน่าอ่าน หากมีการเขียนสะกดคำผิด ย่อมก่อให้เกิดผลเสียหลายประการ ทั้งต่อผู้อ่านและผู้เขียนเอง เนื่องจากการสะกดคำผิดจะทำให้ผลงานการเขียนเรื่องนั้นๆ ด้อยคุณภาพ ลดความน่าเชื่อถือให้กับผู้อ่าน

การเขียนสะกดคำมีความสำคัญแต่ปัจจุบันพบว่ามีปัญหาการเขียนสะกดคำผิดอยู่ทั่วไป บทบาทของครูผู้สอนภาษาไทยคือต้องหากลวิธีที่สอดคล้องกับความสนใจ วัย วุฒิภาวะและเป็นกลวิธีที่สามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ ปัญหาที่กล่าวมานั้นวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูก็เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของเยาวเรศ ผิวเหมาะ (๒๕๖๑) ที่ได้ทำการศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ของ Yager โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ผลจากการศึกษาพบว่า ๑) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ๒) นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ไม่สนใจเรียน สาเหตุหนึ่งมาจากการอ่านหนังสือไม่ออก/อ่านไม่คล่อง และเขียนไม่ถูกต้อง ๓) ครูสอนบรรยายถ่ายทอดความรู้ขาดการฝึกทักษะการปฏิบัติการอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่อง และการทำงานกลุ่มร่วมกันทำให้ขาดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ๔) ครูไม่ใช้สื่อการเรียนการสอนจึงไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ใช้หนังสือเสริมของสำนักพิมพ์ต่างๆ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ๕) ครูใช้วิธีการวัดผลด้วยแบบทดสอบเพียงอย่างเดียวแล้วนำมาตัดสินผลการเรียนไม่เน้นทักษะกระบวนการหรือชิ้นงานของนักเรียน อีกทั้งมีผลการวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าวิธีการสอนหรือวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูมีส่วนสำคัญต่อผลการเรียนของนักเรียน ดังผลการวิจัยของ วิลาวัลย์ กองสะดี (๒๕๕๒ : ๕๙) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารหัส ๕๒ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา ๒๕๕๒ พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเห็นต่อปัจจัย ด้านวิธีการสอนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ “มาก” สอดคล้องกับผลวิจัยของเอี่ยมพร หลินเจริญ สิริศักดิ์ อาจวิชัย และภริภา จันทรอินทร์ (๒๕๕๒ : ๗๐) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ต่ำ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เทคนิคการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพในโรงเรียนที่มีคะแนน O-NET ต่ำใน ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดนครสวรรค์ แบ่งตามขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ในเมืองและนอกเมือง โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มสามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่าในเรื่องของพฤติกรรมการสอนของครู พบว่า ครูส่วนใหญ่พยายามคิดหาวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อ ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้เกิดทักษะในการเรียน หากแต่บางส่วนพบว่ายังมี

ครูที่ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย มุ่งเน้นให้เด็กท่องจำจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นครูเป็นสำคัญมากกว่าการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับผลการศึกษานวัตกรรมการช่วยแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาไทย เพื่อศึกษาสภาพและสาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาไทย โดยพุทธชาติ ทองกร (๒๕๕๑) ผลจากการศึกษา พบว่า สภาพและสาเหตุของปัญหาการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาไทยนั้น ส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวข้องกับตัวครูทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ครูยังยึดตัวเองเป็นสำคัญ การใช้สื่อการเรียนการสอนในระดับที่น้อยมาก รวมทั้งการวัดและประเมินผลที่เน้นในด้านความรู้ความจำ ซึ่งล้วนแต่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ไม่เห็นความสำคัญและไม่สนใจทักษะด้านการอ่าน รวมทั้งไม่มีนิสัยรักการอ่าน ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นยังมีความสอดคล้องกับบทวิเคราะห์ : มุมมองด้านการศึกษาของนายกรัฐมนตรีน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา จากวารสารวิจัยการศึกษาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (อุษา ชูชาติ, ลัดดา อินทร์พิมพ์, ๒๕๕๘: ๑๓) กล่าวว่าครูเป็นบุคลากรหลักในการสร้างคนที่เป็นอนาคตของชาติครูควรปรับและพัฒนาวิธีการสอนของตนให้มีคุณภาพ ยึดการพัฒนาเด็กเป็นหลักและใช้เวลาให้มากขึ้นในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหมายและเกิดคุณภาพต่อตัวเด็ก การจัดกิจกรรม กระบวนการเรียนรู้ กระบวนการปฏิบัติต่างๆเน้นให้มีการนำไปประยุกต์ใช้ในวิถีดำเนินชีวิตประจำวันสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครู ผู้ปกครองและเด็ก มีหน้าที่ทำให้เด็กรู้สึกอยากมาโรงเรียนและเรียนรู้ด้วยความสุขเพื่อให้เด็กเติบโตเป็นคนที่มีคุณภาพและคุณธรรม ดังที่เรียกว่า “คนดีและคนเก่ง”

ผู้วิจัยตระหนักในปัญหาที่พบจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องศึกษาเทคนิคกลวิธีที่จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่ทำให้นักเรียนเขียนได้ พบว่า เด็กแต่ละคนจะมีความสามารถรับรู้ในเรื่องต่างๆ แตกต่างกันไป บางคนมีความสามารถด้านดนตรี ด้านศิลปะ หรือด้านอื่นๆ แต่ต้องเรียนวิชาที่มีเนื้อหามากอย่างวิชาภาษาไทยมีผลทำให้ผลการเรียนวิชาภาษาไทยนั้นไม่ดี นอกจากนี้พบว่าเด็กทุกคนชอบเล่นเกม (พงษ์เทพ บุญศรีโรจน์, ๒๕๓๓ : ๑๘-๑๙) การเล่นเกมมีความสัมพันธ์กับชีวิตและพัฒนาการของเด็ก มาตั้งแต่กำเนิด การเล่นเกมทำให้เด็กได้ฝึกความสามารถในการรับรู้และเสริมสร้างความคิดหลายๆ แง่ เกิดความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนฝึกความจำ ทำให้เด็กได้มีโอกาสสร้างสมประสบการณ์ให้กับตนเอง เพื่อเรียนรู้และรับรู้สิ่งแวดล้อมและสิ่งซึ่งไม่มีใครสอนเขาได้ การเล่นเกมเป็นวิธีการที่จะช่วยให้เด็กสามารถปรับตัว และเปลี่ยนแปลงความคิด ช่วยให้เด็กได้มีโอกาสตอบสนองความต้องการของตนเอง นำเด็กไปสู่การค้นพบ ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกอิสระ สนุกสนานเพลิดเพลินและพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมซ้ำได้เมื่อเกิดความพอใจและสนใจ โดยไม่ต้องมีสิ่งอื่นมากระตุ้นไม่ว่าการให้รางวัลหรือการลงโทษ เด็กอาจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอยู่เสมอ ซึ่งเป็นการแสดงความก้าวหน้าในระดับสติปัญญาและความคิดของเด็ก

จากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้น เช่น ประเด็นของปัญหานักเรียนเขียนไม่ได้ ประเด็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของครู นโยบายของรัฐบาลในการจัดการศึกษาเหล่านี้ส่งผลให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะออกแบบและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาที่สามารถนำมาแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดและอีกแรงจูงใจหนึ่งที่ทำให้ผู้วิจัยต้องการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง นั่นคือ ผลการทดสอบการเขียนของนักเรียนโรงเรียนวัดเขาน้อย ปีการศึกษา ๒๕๖๐ พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการเขียน

สะกดคำโดยนักเรียนที่มีผลการประเมินด้านการเขียนอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ ๓๐ ระดับปรับปรุงคิดเป็นร้อยละ ๓๐ และระดับดี - ดีมากคิดเป็นร้อยละ ๐

จากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำมาใช้ในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ๕ ขั้นตอน ประกอบด้วย ๑) นำเข้าบทเรียนก่อนเริ่ม ๒) อ่านเพิ่มเติมปัญหา ๓) ทบทวนแข่งเขียนคำ ๔) นำความรู้ไปใช้ ๕) คำใหม่คัดตัวบรรจง ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทฤษฎีต่างๆ ดังนี้ ๑) ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Gredler (1997 : 24 อ้างถึงใน สมจิต จันทรฉาย, ๒๕๕๗) กฎแห่งความพร้อมกฎแห่งการฝึกหัดและกฎแห่งผลที่พึงพอใจ ๒) ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุขของกิตยวดี บุญชื้อ (๒๕๔๐: ๑๕) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน เพลิดเพลิน พร้อมทั้งได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำอย่างเต็มตามศักยภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนสะกดคำสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
๒. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ระหว่างก่อนใช้และหลังการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย

สมมติฐานในการวิจัย

๑. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนสะกดคำรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีประสิทธิภาพ
๒. ความสามารถในการเขียนสะกดคำ รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) ใช้แผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest – Posttest Design) ซึ่งมีวิธีดำเนินการ ๔ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การวิจัย (Research : R๑) การศึกษาวิเคราะห์ความต้องการและข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ การดำเนินการในขั้นตอนนี้มีรายละเอียด ดังนี้

๑. ศึกษาข้อมูลที่เป็นเอกสารโดย มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑.๑. ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และหลักสูตรโรงเรียนวัดเขาน้อย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

๑.๒. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และวรรณกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๑.๓. ศึกษาและวิเคราะห์ผลคะแนนสอบการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๐

ขั้นตอนที่ ๒ การพัฒนา (Development : D๑) การออกแบบและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

๒.๑. ทดสอบการเขียนคำจากบัญชีคำพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เพื่อการคัดกรองคำ นำมาสร้างเครื่องมือวิจัย

๒.๒. สังเคราะห์ร่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๒.๓. พัฒนาร่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ประกอบด้วย ๕ ขั้นตอน คือ ขั้นที่ ๑ นำเข้าบทเรียนก่อนเริ่ม ขั้นที่ ๒ อ่านเพิ่มเติมเสริมปัญญา ขั้นที่ ๓ ทบทวนแข่งเขียนคำ ขั้นที่ ๔ ขั้่นนำความรู้ไปใช้ ขั้นที่ ๕ คำใหม่คัดตัวบรรจง และสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้, แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๒.๔. นำร่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้, แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้, และแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index item objective congruence : IOC) และแก้ไขปรับปรุง

๒.๕. นำร่างกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนบ้านท่าหุ่ม ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ ๓ การวิจัย (Research : R๒) การทดลองใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การดำเนินการขั้นตอนนี้เป็นการนำเอาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง มีการดำเนินการ ดังนี้

๓.๑. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเขาน้อย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ได้พัฒนาขึ้น

๓.๒. ศึกษารายละเอียดของการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ตลอดจนการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ตามแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ให้ครบถ้วน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

๓.๓. ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้ชี้แจงหลักการ เหตุผล พร้อมทั้งทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนว่ามีวัตถุประสงค์อย่างไร นักเรียนจะต้องปฏิบัติกิจกรรมอย่างไร มีวิธีการประเมินผลความสามารถด้านการเขียนสะกดคำกับเรื่องที่เรียนอย่างไร

๓.๔. ทดสอบก่อนเรียนความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ก่อนทดลองใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มตัวอย่าง ๒๖ คน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ จำนวน ๓๐ ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ ๑ ชั่วโมง จากนั้นผู้วิจัยบันทึกคะแนนสอบก่อนเรียนของนักเรียนเก็บไว้

๓.๕. ดำเนินการทดลองใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง “ปรับพื้นฐานอ่านเขียนสะกดคำ” โดยผู้วิจัยได้ทดลองใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ ๑ นำเข้าบทเรียนก่อนเริ่ม เป็นขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ในช่วงเวลานั้นๆ โดยการนำเพลง เกม นิทาน ฯลฯ มา นำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ ๒ อ่านเพิ่มเสริมปัญญา ในขั้นนี้เป็นขั้นการเรียนรู้เนื้อหาด้วยวิธีการอ่านคำ โดย ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่เรียน นำนักเรียน และจากนั้นให้นักเรียนเปล่งเสียงอ่านตาม หรือ สอนให้สัมพันธ์กับการฟัง เช่น เมื่อครูอ่านหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง เมื่อมีคำยากหรือคำที่นักเรียนสะกดผิดบ่อยๆ ครูจะนำบัตรคำมาติดหรือเขียนให้ดูบนกระดานพร้อมบอกความหมาย

ขั้นที่ ๓ หารรชาแข่งเขียนคำ ขั้นนี้เป็นการเขียนคำตามคำบอกด้วยวิธีการที่หลากหลายปรับเปลี่ยน ไปตามความเหมาะสม ทั้งเขียนรายบุคคลในสมุด แข่งขันเขียนบนกระดานดำ แบ่งกลุ่มแข่งขันกันเขียนคำภายในเวลาที่กำหนด หรือให้นักเรียนแก้ไขคำที่สะกดผิดในประโยค ข้อความ บทความ ฯลฯ ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม เมื่อนักเรียนเขียนไม่ถูกต้องครูควรติดบัตรคำเฉลยให้นักเรียนดูอีกครั้ง

ขั้นที่ ๔ นำความรู้ไปใช้ในขั้นนี้เป็นขั้นของการทบทวนสิ่งที่นักเรียนได้อ่านได้เขียนไปในขั้นตอนที่ ๑ และ ๒ โดยใช้ใบงานต่างๆ หรือเกมการศึกษามาให้ นักเรียนเล่นเพื่อเป็นการเน้นย้ำคำต่างๆ ที่นักเรียนได้อ่านผ่านมาว่าเขียนอย่างไรด้วยกิจกรรมที่หลากหลายปรับเปลี่ยนไปตามบริบทหรือตามความเหมาะสม เช่น แต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เรียน เขียนเรื่องจากคำศัพท์ที่เรียน ทำใบงานหรือแข่งขันกันหาคำในเวลาจำกัด เช่น คำควบลูก คำที่มีตัวการ์ตูน คำที่สะกดด้วย ค จ ข ฯลฯ เป็นต้น

ขั้นที่ ๕ คำใหม่คัดตัวบรรจง ขั้นนี้คือการคัดลายมือคำศัพท์ที่เรียนของวัน ด้วยตัวบรรจงให้ถูกต้องและสวยงาม

๓.๖. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน ตรวจให้คะแนน

ขั้นตอนที่ ๔ การพัฒนา (Development : D๒) การประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการเขียนสะกดคำ

การประเมินและปรับปรุงรายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัย พิจารณาทบทวน และปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยศึกษาผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย การดำเนินการในขั้นตอนนี้มีรายละเอียดดังนี้

๔.๑. เก็บรวบรวมผลการทดสอบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำระหว่างเรียน และหลังเรียน แล้วนำผลไปประเมินประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

๔.๑.๑ นำผลการประเมินความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

๔.๑.๒ นำผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน มาหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

๔.๑.๓ นำผลการทดสอบ ก่อนเรียน - หลังเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ วิเคราะห์ สถิติ t-test แบบ dependent

๔.๒. ปรับปรุงรายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นจากนั้น นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ข้อเสนอแนะ

๔.๓. ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาจนได้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ฉบับสมบูรณ์

๒. ประชากรและตัวอย่าง

๒.๑ ประชากรของงานวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เครือข่ายวังดัง-ช่องสะเดา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต ๑ จำนวน ๑๐ โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนวัดเขาน้อย โรงเรียนบ้านท่าพุ่ม โรงเรียนบ้านวังดัง โรงเรียนบ้านหนองสามพราน โรงเรียนบ้านช่องสะเดา โรงเรียนเกาะแก้ว (การไฟฟ้าอุบลรัตน์) โรงเรียนบ้านทับศิลา โรงเรียนบ้านท่าโป่ง โรงเรียนบ้านหนองหอยและโรงเรียนบ้านท่ามะนาว ซึ่งโรงเรียนทั้ง ๑๐ โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มเครือข่ายเดียวกัน มีบริบททั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มประชากรกลุ่มนี้

๒.๒ ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนวัดเขาน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ จำนวน ๒๖ คน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลากสถานศึกษา เนื่องจากเป็นโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย

สรุปผลการวิจัย

๑. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีประสิทธิภาพ $81.47/81.92$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ ๑

๒. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยข้อที่ ๒

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการพัฒนาและสร้างรูปแบบการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และทดลองใช้ ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปราย ๒ ประเด็น ดังนี้

๑. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละที่เกิดจากกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ระหว่างเรียน เท่ากับ 81.47 และค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 81.92 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ $81.47/81.92$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ($80/80$) เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อที่ ๑ ทั้งนี้ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้มีกระบวนการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบ ตามลำดับขั้นตอน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตร สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ รวมทั้งศึกษาและวิเคราะห์สาระสำคัญของการเขียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เพื่อนำมาออกแบบและสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยผ่านกระบวนการอย่างเป็นขั้นตอนจากการหาคำดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ และศึกษากระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้จากนักวิชาการและนักการศึกษานำมาเป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานในการสร้างองค์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มี ๕ องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเขียนรายละเอียดองค์ประกอบให้ชัดเจน แล้วสร้างเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฉบับร่าง พร้อมจัดทำเอกสารแผนการจัดการเรียนรู้ นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ในเบื้องต้น แล้วนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะดำเนินการปรับปรุงจนได้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพดังกล่าว มีการทดลองใช้ ก่อนนำไปใช้จริงสอดคล้องกับ Caine and Caine (1991); Jensen (2000); บุญชม ศรีสะอาด (๒๕๕๕); ทิศนา ขัมมณี (๒๕๕๔) ที่กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนมีกระบวนการสร้าง และพัฒนาอย่างเป็นระบบ และมีขั้นตอน เป็นการพัฒนาจากแนวคิดพื้นฐานที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับการพัฒนาในด้านนั้นๆ

มีการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มี ๒ ระยะ คือ ระยะก่อนนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ การปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระยะนี้ใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎี เป็นข้อมูลในการปรับปรุง ระยะหลังการนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้อาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุงและอาจมีการนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำ จนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของจารีย์ ขุนชำนาญ (๒๕๕๙) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning : BBL) พัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมี ๕ องค์ประกอบ ได้แก่ ๑) หลักการ ๒) จุดมุ่งหมาย ๓) เนื้อหา ๔) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ๕) การวัดและประเมินผล

๒. ผลการประเมินความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยข้อที่ ๒ ที่ตั้งไว้ เป็นผลมาจากทั้งความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญและความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการจากการทดลองใช้ อีกทั้งมีการปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก่อนนำไปใช้จริง และเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ผ่อนคลาย สนุกสนานจากการเล่นเกมนการศึกษา เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติ ทั้งกระบวนการกลุ่มและเดี่ยว การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวพร้อมรับการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความสุข มีสมาธิกับการเรียนรู้ มีส่วนร่วมกับทุกกิจกรรมที่ครูวางแผนไว้อย่างเป็นระบบและการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนซ้ำๆ จากการทำใบกิจกรรมที่สัมพันธ์กับทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Gredler (1997: 24 อ้างถึงใน สมจิต จันทรฉาย, ๒๕๕๗) เรื่องกฎแห่งความพร้อมการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งร่างกายจิตใจ กฎแห่งการฝึกหัด การฝึกหัด ฝึกฝนทำซ้ำบ่อยๆจนเกิดความชำนาญจะกลายเป็นทักษะเพราะหากไม่มีการทำซ้ำหรือฝึกหัดแล้ว วิชาภาษาไทยตามลักษณะพื้นฐานของวิชาเป็นวิชาที่มีเนื้อหามาก หากนักเรียนไม่ได้รับการส่งเสริมนักเรียนจะลืมเรื่องนั้นๆ ไปได้ และกฎสุดท้ายข้อที่ ๓ คือ กฎแห่งผลที่พึงพอใจ เมื่อบุคคลได้รับความพึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้แต่หากไม่ได้รับความพึงพอใจก็จะไม่อยากจะเรียนรู้ในที่สุด นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับทฤษฎีการสอนอ่านอย่างเป็นธรรมชาติ (พุทธชาติ ทองกร, ๒๕๕๑) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จะประสบผลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่าจะมีวิธีการป้อนเข้าข้อมูลที่ถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นนี้นอกจากผู้วิจัยจะใช้วิธีการสอนแบบครูอ่านนำ นักเรียนอ่านตามแล้ว ผู้วิจัยยังนำเกมการศึกษามาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้อ่านอย่างสนุกสนานเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของเด็กอีกด้วย ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Defleur, 1966 อ้างใน สุธีรา ฝ่าโศกสถิต, ๒๕๔๓) ที่ว่า บุคคลมีความแตกต่างกันหลายประการ เช่น บุคลิกภาพ ทัศนคติ สติปัญญา และความสนใจความแตกต่างนี้บางส่วนมาจากลักษณะแตกต่างทางชีวภาค หรือทางร่างกายของแต่ละบุคคล แต่ส่วนใหญ่แล้วจะมาจากความแตกต่างที่เกิดจากการเรียนรู้ และในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุขของกิตติยวดี บุญเชื้อ (๒๕๔๐: ๑๕) ที่กล่าวว่า การพัฒนาให้เด็กเป็นคนเก่ง ดี และมีความสุขต้องสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้เด็กได้สนุกสนานกับกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนก็จะสนใจ

และรักในการเรียนรู้เมื่อนักเรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจเรียน อยากมาโรงเรียนทุกวัน อยากทำกิจกรรมร่วมกับครูและเพื่อนๆ การเรียนรู้ของนักเรียนก็จะดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้

๑.๑ ควรนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ไปใช้กับกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวังดัง – ช่างสะพานหรือโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีบริบทคล้ายคลึงกัน

๑.๒ ควรบูรณาการกิจกรรมให้มีความหลากหลายเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำและทางภาษาไทยด้านอื่นๆ ต่อไป

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

๒.๑. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่นๆ เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

๒.๒. ควรมีการศึกษาวิจัยการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่องอื่นๆเพิ่มมากยิ่งขึ้น

๒.๓. ควรมีการศึกษาเรื่องความสุขในการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

บรรณานุกรม

- กิตยวดี บุญชื้อ. (๒๕๔๐). **ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุข**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรื.
- จารย์ ชุนชำนาญ. (๒๕๕๙). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning : BBL). **วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด**, ปีที่ ๕ : ๒๒๘-๒๓๔.
- ทีศนา แคมมณี. (๒๕๕๔). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๔๕). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พงษ์เทพ บุญศรีโรจน์. (๒๕๓๓). เกมกับการเรียนรู้. **วารสาร สสวท.** ปีที่ ๖๙: ๑๘-๑๙.
- พุทธชาติ ทองกร. (๒๕๕๑). **นวัตกรรมที่แก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาไทย**. **วารสารวิชาการ**. ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๒ เมษายน - มิถุนายน ๒๕๕๑.
- เยาวเรศ ผิวเหมาะ. (๒๕๖๑). **การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ของเยเกอร์ (Yager) โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒**. มปท.
- วิลาวัลย์ กองสะดี. (๒๕๕๒). **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารหัส ๕๒ คณะบริหารธุรกิจวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา ๒๕๕๒**. สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- สมจิต จันทร์ฉาย. (๒๕๕๗). **การออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน**. นครปฐม: เพชรเกษมพรี้นติ้งกรุ๊ป.
- สุธีรา เผ่าโกศลสถิตย์. (๒๕๔๓). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.
- อุษา ชูชาติ, และลัดดา อินทร์พิมพ์. (๒๕๕๘). **บทวิเคราะห์ : มุมมองด้านการศึกษาของนายกรัฐมนตรื (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา)**. **วารสารวิจัยการศึกษาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา**. ปีที่ ๓ : ๑-๒
- เอี่ยมพร หลินเจริญ, สิริศักดิ์ อัจฉิชัย และภริภา จันทร์อินทร์. (๒๕๕๒). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ต่ำ**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).